

indse Andet, end at man endnu i nogle Aar maa gjentage det Skridt, man engang har gjort, for rigtig at faae et Begreb om de Resultater, der kunne udbrages deraf. — Da saa mange unge Færinger i de sidste Aar have begyndt at søge deres Næringsvei paa Søen, har man deroppe følt det som et stort Savn, at unge Færinger, som ville forberede sig til Styrmandsexamen, ikke have kunnet finde nogen forberedende Veiledning deroppe; thi de Bekostninger, som et længere Ophold i Kjøbenhavn eller ved andre Navigations-skoler kræver, gjøre dem det særdeles vanskeligt at opnaa dette deres Niemed. Jeg tror, at dette kunde afhjælpes derved, at der oprettedes et Vinterkursus til Navigation i Thorshavn, og at dette Kursus blev sat i Forbindelse med Realskolen og muligvis ledet af denne Skoles Forstander. Derved tror jeg, at det Savn kunde afhjælpes, som nu føles, idet de unge Færinger da kunde slippe med et kortere Ophold ved Navigations-skolen her, hvad der vilde være en stor Fordel for dem. For at imidlertid et saadant Vinterkursus skulde kunne tilveiebringes, maatte der udredes et ganske vist ikke stort Tilskud af Statskassen. — Jeg skal, som sagt, tillade mig varmt at anbefale, at den her omhandlede Bevilling endnu bliver givet for et Aar idetmindste, indtil Forholdene deroppe paa Island ligeoverfor de andre danske Undersaatter, som drive Fiskeri paa de islandske Fjorde, have fæstnet sig noget mere, end Tilfældet er nu.

Tauber: Jeg finder Anledning til at gjøre opmærksom paa, at mit Navn er blevet ubeladt ved et Par Vædringsforslag. Det er sket derved, at Tiden ikke tillod, at Uvalgets Medlemmer fik Vædringsforslagslisten at se i dens endelige Affattelse. Dette er Tilfældet med Vædringsforslaget om de lollandske Diger og Vædringsforslaget om en Dampstøvsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg. Hvad de lollandske Diger angaar, da kan jeg i det Hele slutte mig til de Betragtninger, som i den Henseende bleve gjorte gjældende af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausen). Jeg troer, at Folkethinget og Rigsdagen i sin Tid gif de paagjældende Beboere af Lolland temmelig nær, hvilket især vil vise sig ved en Sammenligning med de betydelige Dffre, som Staten bringer for Tilveiebringelsen af Diger paa Sjællands Vestkyst. Det er ganske sikkert, at paa de Langer paa Sjællands Vestkyst, hvor der anlægges Diger, bor der ingen Mennesker, der kunne betale dem; men det er ligesaa bekjendt, at det er ikke for Langerens Skyld, Digerne anlægges, men for de Menneskers Skyld, der bo bag dem, skøndt temmelig langt bag dem. Vil man f. Ex. tage Digerne ved Sunnfjorden, maatte

efter de samme Regler, der ere anvendte paa Lolland, hvis man vilde anvende dem her, Thisted, Ringstøbing og Viborg Amtsraad tilligemed Beboerne af forskjellige Dele af de nævnte Amter deltage i Byrderne ved Anlægget af de nævnte Diger. Det er ganske rigtigt, som den høitærede Minister siger, at de lollandske Diger ere saa fede, at det er lettere for dem at bære Byrden end for de magre Klitter; men jeg tror ikke, at Beboerne af de nævnte Amter i Umindelighed ere fattigere end Lollakkerne. Jeg har altid stemt for de vestjydske Diger, og jeg agter fremdeles at stemme for de Forslag, der ere stillede nu om ikke ganske ubetydelige Tilskud til dem. Der foreligger jo 3 saadanne Forslag, et fra den høitærede Minister og to fra ærede Medlemmer af Thinget, og jeg finder det fuldkommen rigtigt, at Staten yder væsentlige Tilskud til eller ogsaa fuldstændig anlægger saadanne Diger, men for Lollands Vedkommende er der, som bekjendt, ikke Tale om Tilskud. Den høitærede Minister brugte rigtignok gjentagne Gange Ordet „Tilskud“, han sagde, at man ved de „Tilskud“, som her ydes, som Lollakernes Dnster inøde; men det maa jo erindres, at det er ikke Andet end Laan, der er Tale om, ikke Andet end en Udsættelse af en Betaling, der er dem paalagt. Denne Betaling vedbliver at svæve over dem, og for de lollandske Grundeiteres Vedkommende har denne Maade at behandle Sagen paa den meget uheldige Virkning, at deres Prioritetsforhold forværres for dem. Der hviler paa dem en Byrde, som er ubestemt, en Byrde, som stiger, og om hvilken man ikke kan sige, hvor høit den vil stige; den hviler paa deres Eiendomme, gaar forud for Prioriteter, gaar jævnsides med kongelige Skatter, inddrives paa samme Maade som disse, og Enhver har Betænkning ved at sætte Prioriteter, ialtsald paa de senere Trin, i saadanne Eiendomme, paa hvilke en saa ganske ubestemt og uberegnelig Byrde hviler. Jeg tror derfor ikke, at den ærede Minister behandler dette Spørgsmaal med den Vilighed, som ellers udmærker ham i mange saadanne Forhold, naar han holder strengt paa, at der ikke maa ydes Tilskud, men at der kun skal ydes Laan eller en Udsættelse af Betalingen, og Andet er der her ikke Tale om. Det har maaste nok nogen Betydning, om man nu tillader, at der gives Hønsstand med 20,000 Kr. istedetfor med 15,000, og maaste endnu mere, hvis det bliver med 25,000 Kr. istedetfor 20,000; men det er og bliver kun en Hønsstand. — Hvad Frederikshavn-Gøteborgsarten angaar, kan jeg slutte mig til den ærede Ministers Forslag om, at Staten paatager sig at bygge et Skib, og hvad der leder mig dertil er, at Forholdet nu er blevet et saa-